

Վ Ճ Ի Ռ

ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

17.02.2023թ.

ք. Արուսյան

ՀՀ ԿՈՏԱՅՔԻ ՄԱՐԶԻ ԱԴԱԶԻՆ ԱՏՅԱՆԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԻՐԱՎԱՍՈՒԹՅԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԸ՝

ՆԱԽԱԳԱՀՈՒԹՅԱՄԲ ԴԱՏԱՎՈՐ

Մ. ԳԵՎՈՐԳՅԱՆԻ

քարտուղարությամբ

Ս. Արսենյան

մասնակցությամբ

հայցվորի ներկայացուցիչ՝

Լ. Մանյան

պատասխանողի ներկայացուցիչ՝

Հ. Ասատրյան

դռնբաց դատական նիստում քննելով քաղաքացիական գործն ըստ հայցի՝ Ջայիլ Խդրի Ավդալյանի ընդդեմ Նաիրի համայնքի՝ հողամասի նկատմամբ ձեռքբերման վաղեմության ուժով սեփականության իրավունքի ձեռքբերման նախապատվության իրավունքի ճանաչման պահանջի մասին,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց

Գործի դատավարական նախապատմությունը

Ջայիլ Խդրի Ավդալյանը 26.07.2022թ.-ին հայցադիմում է ներկայացրել ՀՀ Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան ընդդեմ Նաիրի համայնքի՝ հողամասի նկատմամբ ձեռքբերման վաղեմության ուժով սեփականության իրավունքի ձեռքբերման նախապատվության իրավունքի ճանաչման պահանջի մասին:

Հայցադիմումը և կից փաստաթղթերը դատավոր Մ. Գևորգյանի աշխատակազմին հանձնվել են 01.08.2022թ.-ին:

Դատարանի 10.08.2022 թվականին որոշմամբ հայցադիմումն ընդունվել է վարույթ:

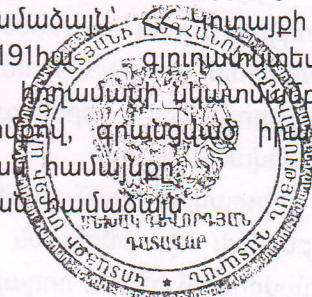
Դատարանի 07.11.2022թ. որոշմամբ բաշխվել է թիվ ԿԴ/2952/02/22 քաղաքացիական գործի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող փաստերը և ասպացուցման ենթակա փաստերի ապացուցման պարտականությունը գործին մասնակցող անձանց միջև:

Դատական ակտի հրապարակման օր է հայտարարվել 17.02.2023թ.-ին:

Հայցվորի փաստարկները և իրավական դիրքորոշումը.

Հայցվորը դիմելով դատարան հայտնել է, որ Անշարժ գույքի նկատմամբ իրավունքների պետական գրանցման թիվ 23092017-07-0064 վկայականի համաձայն՝ ՀՀ Կոտայքի մարզ, Եղվարդ համայնքի Ջովունի գյուղում գտնվող 0.32191 հեկտար տարածքային նշանակության 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով հողամասի սեփականատեր ՀՀ Կառավարության 07.09.2006թ.-ի թիվ 1340-Ն որոշման հիմունքով, գրանցված իրավունքի սուբյեկտ է հանդիսանում ՀՀ Կոտայքի մարզի Ջովունի գյուղական համայնքը:

ՀՀ Կառավարության 07.09.2006թ.-ի թիվ 1340-Ն որոշման համաձայն՝

2. Հայաստանի Հանրապետության Կոտայքի մարզի Ջովունու գյուղական համայնքի վարչական սահմաններում գտնվող՝ պետական սեփականություն հանդիսացող 746.83 հեկտար հողամասերից 702.13 հեկտարը, որից՝ գյուղատնտեսական նշանակության՝ 570.23 հեկտար, բնակավայրերի հողերի՝ 83.1 հեկտար, արդյունաբերության, ընդերքօգտագործման և այլ արտադրական նշանակության օբյեկտների՝ 36.13 հեկտար, էներգետիկայի, տրանսպորտի, կապի և կոմունալ ենթակառուցվածքների օբյեկտների՝ 0.76 հեկտար, հատուկ պահպանվող տարածքների՝ 9.36 հեկտար, ջրային հողերի՝ 2.54 հեկտար, անհատույց սեփականության իրավունքով փոխանցել Ջովունու գյուղական համայնքին՝ համաձայն NN 3, 4, 5 և 6 հավելվածների:

3. Սահմանել, որ Հայաստանի Հանրապետության հողային օրենսգրքի 60-րդ հոդվածի պահանջներին համապատասխան՝

ա) Հայաստանի Հանրապետության Կոտայքի մարզի Ջովունու գյուղական համայնքին անհատույց սեփականության իրավունքով փոխանցվող 702.13 հեկտար հողերից 112.59 հեկտարը մասնավորեցման ենթակա չէ.

բ) Հայաստանի Հանրապետության Կոտայքի մարզի Ջովունու գյուղական համայնքի վարչական սահմաններում գտնվող հողերից 44.7 հեկտարը համարվում է պետական սեփականություն՝ համաձայն N 7 հավելվածի:

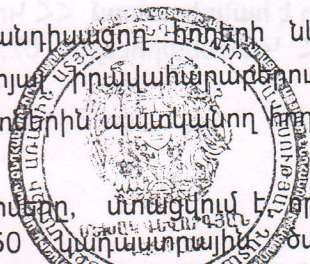
« Կոտայքի մարզի Նաիրիի համայնքապետարանի 14.07.2022թ.-ի թիվ 2050 տեղեկանքի համաձայն՝ Նաիրիի համայնքի Ջովունի գյուղում գտնվող 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով համայնքային սեփականություն հանդիսացող գյուղատնտեսական նշանակության հողամասը շուրջ 10 տարի և ավել փաստացի տիրապետել և օգտագործում է Ջայիլ Խդրի Ավդալյանը:

Ստացվում է, որ Նաիրիի համայնքի Ջովունի գյուղում գտնվող 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով գյուղատնտեսական նշանակության հողամասը համարվում է համայնքային սեփականություն, իսկ Ջայիլ Ավդալյանը ավելի քան տասը տարի անընդմեջ, բարեխիղճ ու բացահայտ, առանց իրավունքների իրավաբանական ձևակերպման օգտվում է համայնքի հողից, իսկ տվյալ պարագայում նշված հողատարածքը արգելված չէ սեփականության իրավունքով ձեռք բերելը և հողամասը համապատասխանում է հողային օրենսգրքի 64-րդ հոդվածի 2-րդ կետով սահմանված պահանջներին:

Գույքը կարող է գտնվել քաղաքացիների, իրավաբանական անձանց, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության կամ համայնքների սեփականության ներքո: Քաղաքացիներին, իրավաբանական անձանց կամ համայնքներին չպատկանող հողը և բնական այլ պաշարները պետական սեփականություն են, իսկ համայնքներին սեփականության իրավունքով պատկանող գույքը համայնքների սեփականությունն է: Ընդ որում, համայնքների սեփականությանն են պատկանում տվյալ համայնքի սահմանագծի ներսում գտնվող հողերը, բացառությամբ պետությանը, քաղաքացիներին, իրավաբանական անձանց և սեփականության այլ սուբյեկտներին պատկանող հողերի և համայնքի սեփականության ներքո գտնվող հողերը կառավարում և տնօրինում են համայնքի ղեկավարն ու ավագանին՝ քաղաքացիական օրենսգրքով, սույն օրենսգրքով, այլ օրենքներով ու նորմատիվ իրավական ակտերով սահմանված կարգով:

Պետական կամ համայնքային սեփականություն հանդիսացող հողերի նկատմամբ ձեռքբերման վաղեմության իրավունքի ծագման վերաբերյալ իրավահարաբերությունները կարգավորվում են «Հողային օրենսգրքով, իսկ այլ սուբյեկտներին պատկանող հողամասերի նկատմամբ՝ «Քաղաքացիական օրենսգրքով:

Այսպիսով, վերլուծելով վերը նշված իրավական նորմերը, ստացվում է, որ Նաիրիի համայնքի Ջովունի գյուղում գտնվող 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով համայնքային սեփականություն հանդիսացող գյուղատնտեսական նշանակության հողամասը

համայնքի հողերի օգտագործման սխեմայով կամ գլխավոր հատակագծով նախատեսված չէ այլ նպատակային կամ գործառնական նշանակությամբ օգտագործելու համար, հողօգտագործումը չի խոչընդոտում այլ հողամասերի նպատակային կամ գործառնական նշանակությամբ օգտագործմանը, հողամասը չի ընդգրկված ինժեներատրանսպորտային օբյեկտների (ավտոճանապարհներ, երկաթգծեր, էլեկտրահաղորդակցության, ջրամատակարարման, ջրահեռացման, կապի ցանցեր, գազատարներ, ջրանցքներ) օտարման գոտիներում և սպասարկման համար նախատեսված տարածքներում, հնագիտական, պատմամշակութային հուշարձանների պահպանության գոտիներում, բնապահպանական արժեք ներկայացնող հողամասերում և բացի այդ, քանի որ հայցվորի կողմից վիճելի գույքը ավելի քան 10 տարի և ավել բարեխղճորեն, բացահայտ և անընդմեջ տիրապետվում է և օգտագործվում է, իսկ ինչպես վերը նշվեց, գույքը հանդիսանում է համայնքային սեփականություն, հետևաբար հիմք ընդունելով ՀՀ հողային օրենսգրքի 72-րդ հոդվածը, ինչպես նաև հղում կատարելով նշված հոդվածի վերաբերյալ ՀՀ վճռաբեկ դատարանի նախադեպային որոշմամբ արված վերլուծությանը, ստացվում է, որ ... համայնքային սեփականություն հանդիսացող հողերի նկատմամբ ձեռքբերման վաղեմության իրավունքի ծագման վերաբերյալ իրավահարաբերությունները կարգավորվում են ՀՀ հողային օրենսգրքով, իսկ այլ անձանց պատկանող հողամասերի նկատմամբ՝ ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքով (տե՛ս, Սիմոն Սարգսյանն ընդդեմ Երևանի քաղաքապետարանի թիվ 3-1835(Ա) քաղաքացիական գործով ՀՀ վճռաբեկ դատարանի 12.12.2007 թվականի որոշումը):

տվյալ դեպքում վեճի առարկա անշարժ գույքի համայնքային սեփականությունն հանդիսանալու պայմաններում դրա նկատմամբ կարող է ճանաչվել հայցվորի սեփականության իրավունքը, քանի որ հողամասը համայնքային սեփականություն հանդիսանալու հիմքով որպես հայցի իրավական հիմնավորում կիրառելի է՝ ՀՀ հողային օրենսգրքի 72-րդ հոդվածի 2-րդ մասով նախատեսված ինստիտուտը:

Իսնդրել է ձեռքբերման վաղեմության ուժով ճանաչել Զայիլ Խդրի Ավդայանի՝ ՀՀ Կոտայքի մարզի Նաիրիի համայնքի Զովունի գյուղում գտնվող 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով հողամասի նկատմամբ սեփականության իրավունք ձեռք բերելու նախապատվության իրավունքը:

Դատարանում հայցվորի ներկայացուցիչը հայցը պնդեց:

Պատասխանողի փաստարկները և իրավական դիրքորոշումը.

Պատասխանող Նաիրիի համայնքի ներկայացուցիչ Հայկուհի Ասատրյանը հայտնեց, որ համայնքապետարանը ներկայացված հայցի դեմ չի առարկում:

Գործի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող փաստերը.

- ՀՀ անշարժ գույքի նկատմամբ իրավունքների պետական գրանցման մասին թիվ 23092017-07-0064 վկայականի համաձայն՝ ՀՀ Կոտայքի մարզի Եղվարդ համայնքի Զովունի հասցեում գտնվող թիվ 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով, 0.32191 հա գյուղատնտեսական նշանակության հողամասի նկատմամբ գրանցված է ՀՀ Կոտայքի մարզի Զովունի գյուղական համայնքի սեփականության իրավունքը:

- ՀՀ Կոտայքի մարզի Նաիրիի համայնքի ղեկավարի 14.07.2022թ. թիվ 2050 տեղականքի համաձայն՝ Նաիրիի համայնքի Զովունի գյուղում գտնվող 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով համայնքային սեփականություն հանդիսացող գյուղատնտեսական նշանակության հողամասը շուրջ 10 տարի և ավել փաստացի տիրապետում և օգտագործում է Զայիլ Խդրի Ավդայանը:

- ՀՀ Կառավարության 07.09.2006թ.-ի թիվ 1340-Ն որոշումը:

Կիրառելի իրավունքը, դատարանի իրավական վերլուծությունը պատճառաբանությունները և եզրահանգումը.

Դատարանը, քննության առնելով հայցադիմումը, լսելով հայցվորի և պատասխանողի ներկայացուցիչներին, յուրաքանչյուր ապացույց գնահատելով գործում եղած ապացույցների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտության վրա հիմնված ներքին համոզմամբ, գալիս է հետևյալ եզրահանգման.

ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի 172-րդ հոդվածի համաձայն՝

1. Օրենքի և այլ իրավական ակտերի պահանջների պահպանմամբ՝ անձի կողմից իր համար պատրաստած կամ ստեղծած նոր գույքի նկատմամբ սեփականության իրավունք ձեռք է բերում այդ անձը:

Գույքի օգտագործման հետևանքով ստացված պտուղների, արտադրանքի և եկամուտների նկատմամբ սեփականության իրավունք ձեռք է բերվում սույն օրենսգրքի 144 հոդվածով նախատեսված հիմքերով:

2. Սեփականատեր ունեցող գույքի նկատմամբ դրա առուվաճառքի, փոխանակության, նվիրատվության պայմանագրի կամ գույքի օտարման այլ գործարքի հիման վրա սեփականության իրավունք կարող է ձեռք բերել այլ անձը:

3. Քաղաքացու մահվան դեպքում նրան պատկանող գույքի նկատմամբ սեփականության իրավունքը ժառանգաբար՝ կտակին կամ օրենքին համապատասխան, անցնում է այլ անձանց:

4. Իրավաբանական անձի վերակազմակերպման դեպքում նրան պատկանող գույքի նկատմամբ սեփականության իրավունքն անցնում է վերակազմակերպված իրավաբանական անձի իրավահաջորդ իրավաբանական անձին (իրավաբանական անձանց):

5. Սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերում և կարգով՝ անձը կարող է սեփականության իրավունք ձեռք բերել սեփականատեր չունեցող գույքի նկատմամբ, ինչպես նաև այն գույքի, որի սեփականատերն անհայտ է, կամ որից սեփականատերը հրաժարվել է, կամ որի նկատմամբ սեփականության իրավունքը նա կորցրել է օրենքով նախատեսված այլ հիմքերով:

6. Բնակարանային, ամառանոցային, ավտոտնակային կամ այլ կոոպերատիվի անդամը և փայակուտակման իրավունք ունեցող այլ անձինք, որոնք լրիվ մուծել են իրենց փայավճարը կոոպերատիվի կողմից իրենց տրամադրված բնակարանի, ամառանոցի, ավտոտնակի կամ այլ շինության համար այդ գույքի նկատմամբ ձեռք են բերում սեփականության իրավունք:

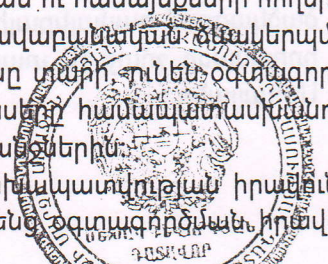
Վերը նշված հոդվածի թվարկված հիմքերի վերլուծությունից ելնելով ընդունված է սեփականության իրավունքի ձեռքբերման հիմքերը բաժանել երկու խմբի՝ 1/ սկզբնական, այսինքն կապված չեն տվյալ գույքի նկատմամբ այլ անձանց իրավունքների հետ և 2/ ածանցյալ, որի դեպքում գույքի նկատմամբ սեփականության իրավունքը ծագում է նախկին սեփականատիրոջ կամքով, այսինքն գույքը մեկ անձից անցնում է մեկ այլ անձի:

Սեփականության իրավունքի ձեռքբերման սկզբնական եղանակին են վերաբերում նոր գույքի ստեղծումը, վերամշակումը, ձեռքբերման վաղեմությունը:

ՀՀ հողային իրենսգրքի 72 հոդվածի համաձայն.

1. Քաղաքացիները և իրավաբանական անձինք պետության ու համայնքների հողերի այն հողամասերի նկատմամբ, որոնց տիրապետում են առանց իրավաբանական ձևակերպման և որոնցից օգտվում են անընդմեջ ու բացահայտ ավելի քան տասը տարի, ունեն օգտագործման իրավունքի ձեռքբերման վաղեմության իրավունք, եթե հողամասերը համապատասխանում են սույն օրենսգրքի 64-րդ հոդվածի 2-րդ կետով սահմանված պահանջներին:

Ձեռքբերման վաղեմության իրավունքն այդ անձանց նախապատվության իրավունքն է՝ իրավաբանորեն ձևակերպել այդ հողամասերի նկատմամբ իրենց օգտագործման իրավունքը՝

այդ հողամասերը նույն պայմաններով այլ անձանց տրամադրելու հնարավորության ծագման դեպքում:

Նման հողամասերն այլ նպատակային նշանակության համար վերցնելու դեպքում ձեռքբերման վաղեմության իրավունք ունեցող անձանց պետք է փոխարենը տրամադրվեն այլ հողամասեր, կամ պետք է հատուցվեն նրանց վնասները՝ սույն հոդվածի 1-ին կետով նախատեսված հիմքերով:

2. Քաղաքացիները և իրավաբանական անձինք, որոնք ավելի քան տասը տարի անընդմեջ, բարեխիղճ ու բացահայտ, սակայն առանց իրենց իրավունքների իրավաբանական ձևակերպման օգտվում են պետության կամ համայնքի հողերից, ունեն այդ հողերից սեփականության իրավունքով հողամասեր ձեռք բերելու նախապատվության իրավունք, եթե արգելված չէ սեփականության իրավունքով տվյալ հողամասերը ձեռք բերելը կամ, եթե դրանք վաճառվում կամ անհատույց փոխանցվում են միևնույն նպատակային նշանակության համար և, եթե հողամասերը համապատասխանում են սույն օրենսգրքի 64-րդ հոդվածի 2-րդ կետով սահմանված պահանջներին:

Ձեռքբերման վաղեմության իրավունքը տրամադրվում է պետական կառավարման և տեղական ինքնակառավարման մարմինների որոշումներով կամ դատական կարգով:

3. Այլ սեփականատիրոջը պատկանող հողամասի նկատմամբ ձեռքբերման վաղեմության ուժով սեփականության իրավունքի ծագումը կարգավորվում է Քաղաքացիական օրենսգրքով:

«Քաղաքացիական օրենսգրքի 168 հոդվածի համաձայն.

1. Հայաստանի Հանրապետությանը սեփականության իրավունքով պատկանող գույքը պետական սեփականություն է:

2. Քաղաքացիներին, իրավաբանական անձանց կամ համայնքներին չպատկանող հողը և բնական այլ պաշարները պետական սեփականություն են:

3. Պետական բյուջեի միջոցները Հայաստանի Հանրապետության սեփականությունն են:

4. Հայաստանի Հանրապետության անունից սեփականատիրոջ իրավունքներն իրականացնում են սույն օրենսգրքի 129 հոդվածում նշված մարմինները և անձինք:

«Հողային իրենսգրքի 55 հոդվածի համաձայն.

Քաղաքացիներին, իրավաբանական անձանց կամ համայնքներին չպատկանող հողերը պետության սեփականությունն են:

Պետությունը կարող է սեփականության իրավունքով հողամասեր գնել համայնքներից, քաղաքացիներից և իրավաբանական անձանցից:

Վերոնշյալ հոդվածների վերլուծությունից հետևում է որ պետական կամ համայնքային սեփականություն հանդիսացող հողերի նկատմամբ ձեռքբերման վաղեմության իրավունքի ծագման վերաբերյալ իրավահարաբերությունները կարգավորվում են «Հողային օրենսգրքով, իսկ այլ անձանց պատկանող հողամասերի նկատմամբ՝ «Քաղաքացիական օրենսգրքով:

Սույն քաղաքացիական գործով հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ գործի նյութերում բացակայում է վեճի առարկա հողամասը ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձին պատկանելու մասին որևէ ապացույց, հետևաբար, գործում է դրա՝ պետական սեփականություն լինելու կանխավարկածը:

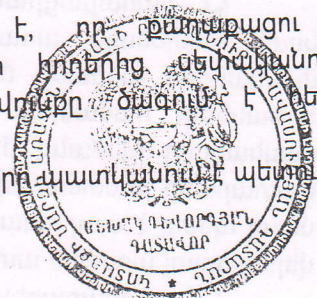
Վերոնշյալ իրավանորմերի վերլուծությունից բխում է, որ քաղաքացու կամ իրավաբանական անձի մոտ պետության կամ համայնքի հողերից սեփականության իրավունքով հողեր ձեռքբերելու նախապատվության իրավունքը ծագում է անշեղձ և անկախ պայմանների առկայության դեպքում.

1. անձը պետք է տիրապետի /օգտվի/ այն հողամասը/ից/, որը պատկանում է պետությանը կամ համայնքին,

2. այդ տիրապետումը պետք է լինի 10 տարի և անընդմեջ,

3. տիրապետումը պետք է լինի բարեխիղճ,

4. տիրապետումը պետք է լինի բացահայտ,

5. տիրապետողի մոտ պետք է բացակայի տվյալ հողամասի նկատմամբ իրավունքների իրավաբանական ձևակերպումը,

6. արգելված չէ հողամասը սեփականության իրավունքով ձեռքբերելը, կամ

7. հողամասը վաճառվում կամ անհատույց փոխանցվում է միևնույն նպատակային նշանակության համար, և

8. հողամասը համապատասխանում է ՀՀ հողային օրենսգրքի 64-րդ հոդվածի 2-րդ կետով սահմանված պահանջներին:

Վճռաբեկ դատարանը թիվ 3-1835 (Ա) որոշման մեջ ևս անդրադարձել է սեփականության իրավունքով հողամաս ձեռք բերելու նախապատվության իրավունքի ձեռք բերման հնարավորությանը նշելով, որ պետական կամ համայնքային սեփականություն հանդիսացող հողերի նկատմամբ ձեռքբերման վաղեմության իրավունքի ծագման վերաբերյալ իրավահարաբերությունները կարգավորվում են ՀՀ հողային օրենսգրքով, իսկ այլ անձանց պատկանող հողամասերի նկատմամբ՝ ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքով:

Վճռաբեկ դատարանն իր 2007 թվականի մարտի 30-ի թիվ 3-537 (ՎԴ) որոշման մեջ եկել էր ձեռքբերման վաղեմության ուժով գույք ձեռք բերելու նախապատվության իրավունքի ծագման հարցը որոշելու սկզբունքի վերաբերյալ եզրահանգման: Վճռաբեկ դատարանը մասնավորապես արձանագրել էր, որ այն փաստը, որ անձը տասը տարի անընդմեջ, բացահայտ եւ բարեխղճորեն տիրապետում է գույքը, գերակայում է այդ գույքի նկատմամբ մեկ այլ անձի սեփականության իրավունքի առկայությունը հաստատող ապացույցների նկատմամբ:

Գործով ձեռք բերված ապացույցների համաձայն Ջայիլ Խդրի Ավդալյանը տաս տարի անընդմեջ բացահայտ, բարեխիղճ, մշտապես օգտագործել, տիրապետել է Նաիրի համայնքի Ջոլունի գյուղում գտնվող 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով հողատարածքը:

ՀՀ Անշարժ գույքի նկատմամբ իրավունքների պետական գրանցման մասին թիվ 23092017-07-0064 վկայականի համաձայն՝ ՀՀ Կոտայքի մարզի Եղվարդ համայնքի Ջոլունի հասցեում գտնվող թիվ 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով, 0.32191 հա գյուղատնտեսական նշանակության հողամասի նկատմամբ գրանցված է ՀՀ Կոտայքի մարզի Ջոլունի գյուղական համայնքի սեփականության իրավունքը:

Նկատի ունենալով, որ հայցվորը ավելի քան տասը տարի անընդմեջ, բարեխիղճ ու բացահայտ, սակայն առանց իրենց իրավունքների իրավաբանական ձևակերպման օգտվում է համայնքի հողերից, ինչպես նաև նկատի ունենալով, որ պատասխանողը չի առարկել հայցապահանջի դեմ, Դատարանը գտնում է, որ հայցվորի պահանջը բխում է հողային օրենսգրքի 72 հոդվածի պահանջից և ենթակա է բավարարման:

Դատարանի եզրահանգումները դատական ծախսերի բաշխման վերաբերյալ.

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 191-րդ հոդվածի 1-ին մասի 5-րդ կետի համաձայն՝ առաջին ատյանի դատարանը վճիռ կայացնելիս՝ բաշխում է գործին մասնակցող անձանց միջև դատական ծախսերը, իսկ 192-րդ հոդվածի 4-րդ մասի 7-րդ ենթակետի համաձայն՝ վճռի պատճառաբանական մասը պետք է պարունակի գործին մասնակցող անձանց միջև դատական ծախսերի բաշխման վերաբերյալ առաջին ատյանի դատարանի պատճառաբանությունը, իսկ 5-րդ մասի 2-րդ կետի համաձայն՝ վճռի եզրափակիչ մասը պետք է պարունակի՝ գործին մասնակցող անձանց միջև դատական ծախսերը բաշխելու վերաբերյալ առաջին ատյանի դատարանի եզրահանգումները:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 101-րդ հոդվածի համաձայն՝ դատական ծախսերը կազմված են պետական տուրքից և գործի քննության հետ կապված այլ ծախսերից, իսկ 102-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պետական տուրքը գանձման օբյեկտները, պետական տուրքի չափը և վճարման կարգը սահմանվում են «Դատական տուրքի մասին» ՀՀ օրենքով, իսկ 3-րդ մասի համաձայն՝ դատական պահանջներով հայց առաջարկող կողմից պետական տուրքի փոխարինում է հայցազնի հիմնա գին:

« քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 109-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ դատական ծախսերը գործին մասնակցող անձանց միջև բաշխվում են բավարարված հայցապահանջների չափին համամասնորեն:

Նկատի ունենալով, որ հայցվորի կողմից պետական տուրքի գումարը նախապես վճարվել է, հետևաբար դատարանը գտնում է, որ դատական ծախսերի հարցը պետք է համարել լուծված:

Դատական այլ ծախսեր չկան:

Վերոգրյալի հիման վրա և ղեկավարվելով « քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 188-189, 191-192 հոդվածներով՝ դատարանը,

Վ Ճ Ռ Ե Ց

1. Ջայիլ Խդրի Ավդալյանի հայցն ընդդեմ Նաիրի համայնքի՝ հողամասի նկատմամբ ձեռքբերման վաղեմության ուժով սեփականության իրավունքի ձեռքբերման նախապատվության իրավունքի ճանաչման պահանջի մասին՝ բավարարել:

2. Ճանաչել հայցվոր Ջայիլ Խդրի Ավդալյանի՝ « Կոտայքի մարզի Եղվարդ համայնքի Ջովունի հասցեում գտնվող թիվ 07-029-0013-0150 կադաստրային ծածկագրով, 0.32191 հա գյուղատնտեսական նշանակության հողամասը սեփականության իրավունքով ձեռք բերելու նախապատվության իրավունքը:

3. Դատական ծախսերի հարցը համարել լուծված:

Վճիռը կարող է բողոքարկվել « վերաքննիչ քաղաքացիական դատարան՝ հրապարակման պահից մեկամսյա ժամկետում:

Վճիռը կամովին չկատարելու դեպքում այն կկատարվի « Կ ասպահովող ծառայության միջոցով՝ պարտապանի հաշվին:

ԴԱՏԱՎՈՐ

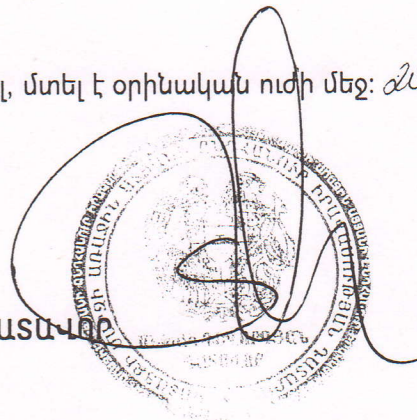

Մ. ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ

Ծանոթություն:

Վճիռը չի բողոքարկվել, մտել է օրինական ուժի մեջ: 20.03.2023թ.

ԴԱՏԱՎՈՐ

Մ. ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ՎԿԱՅԱԿԱՆ

ԱՆՇԱՐԺ ԳՈՒՅՔԻ ՆԿԱՏՄԱՍԲ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՐԱՆՑՄԱՆ

Սույն վկայականով հաստատվում է «23» Սեպտեմբերի 2017 թվականին գույքի նկատմամբ իրավունքների պետական գրանցման միասնական մատյանում կատարված անշարժ գույքի նկատմամբ իրավունքի պետական գրանցումը հետևյալ տվյալներով.

1. ԳՐԱՆՑՎԱԾ ԻՐԱՎՈՒՆՔԻ ՍՈՒԲՅԵԿՏ (ՆԵՐ)

ՀՀ ԿՈՏԱՅՔԻ ՄԱՐԶԻ ԶՈՎՈՒՆԻ ԳՅՈՒՂԱԿԱՆ ՀԱՄԱՅՆՔ

2. ԱՆՇԱՐԺ ԳՈՒՅՔԻ ԳՏՆԿԵԼՈՒ ՎԱՅՐԸ ԵՎ ԱՆՎԱՆՈՒՄԸ

Մարզ Կոտայք, համայնք Եղվարդ գյուղ Զովունի հողամաս

3. ԳՐԱՆՑՄԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԻՄՔ ՀԱՆԴԻՍԱՅՎԱԾ ՓԱՍՏԱԹՂԹԵՐԸ

ՀՀ կառավարության 07/09/2006թ. թիվ 1340-Ն որոշում

4. ՀՈՂԱՄԱՍԻ ԲՆՈՒԹԱԳՐԵՐԸ

Կադաստրային ծածկագիրը՝ 07-029-0013-0150

Մակերեսի չափը (հա)՝ 0.32191

Նպատակային նշանակությունը՝ գյուղատնտեսական

Գործառնական նշանակությունը կամ հողատեսքը՝ Այլ հողատեսք

Գրանցված իրավունքի տեսակը՝ ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

5. ՇԻՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԲՆՈՒԹԱԳՐԵՐԸ

- 1) Նպատակային նշանակությունը՝
- 2) Բնութագրերը ըստ առանձին շինությունների՝

Հ/հ	Կադաստրային ծածկագիրը	Տեսակը	Մակերեսի չափը	Գրանցված իրավունքի տեսակը

Լրացուցիչ նշումներ և տեղեկություններ

Գրանցումը իրականացնող պաշտոնատար անձի անունը, ազգանունը՝ Արշակ Շահբազյան
զբաղեցրած պաշտոնը՝ Մարզերի միավորված ստորաբաժանման անշարժ գույքի ավագ
ռեգիստր

Կ.Տ.